překlad
Martina Pálušová

MARIA BEĽKOVIČ
KDE SE DOBŘE ŽIJE

Hra o jednom aktu

Sousedka
Fjodor Fjodorov
Maryja Maryjeva
Ilja Iljev
Kosťa Kostin
Katja Katěrinova
Věra Věrova
Julja Juljeva
Jevgenija Jevgeněva
Stas Stasov
Inna Innova
Boris Borisov
Pjotr Petrov
Tatjana Tatjanova
Irina Irinova
Alexandr Alexandrov
Ivan Ivanov
Prodavačka kvasu
Muž se psem
Jeptiška
První policista
Pokladní
Druhý policista
Opilec
Revizorka
Bůh
Mafián
Děda
Babka
Lékárnice
Manžel
Dítě
Taxikář
Jiná sousedka

Květen. Čtvrť na kraji hlavního města. Nedávno postavený mnohopatrový dům, na jedné straně pozůstatek vesnické zástavby, na druhé straně les. Pozdější ráno všedního dne. Sousedka pije kávu a čte si zprávy v uzavřené internetové skupině sdružení vlastníků domu, pozornost věnuje hlavně komentářům týkajících se jejích příspěvků.

FJODOR FJODOROV: *(2 T, 15:22)*
Sousedé! Tohle přece nejde! Podívejte se na šestý okno odspoda. Je natřený na hnědo! Pokud se nepletu, je to desátý patro, byt číslo 77. Co musí mít člověk v hlavě, když vytvoří něco takového?
To se mi líbí — Komentář
MARYJA MARYJEVA: *(běloruský, pozn. překl.)*
A barva je problém?
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:23
ILJA ILJEV: Tak je to jiná barva než je barva okolních oken. A zespoda to vypadá, jako by to okno chybělo. Jestli má někdo rád hnědou barvu, tak ať si ji nabarví zevnitř a nenarušuje vzhled celý fasády.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:25
MARYJA MARYJEVA: *(běloruský, pozn. překl.)*
Nemluvím o estetice. Ale jestli je to nějak napadnutelný?
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:26
FJODOR FJODOROV: Napaří jim pokutu a budou muset vyměnit okna.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:27
KOSŤA KOSTIN: Člověk snad může mít okno, jaký chce! Byt i s oknem je v jeho vlastnictví! Nebo snad tady v domě jsou nějaký stanovy o užívání vlastního bytu, kde jsou jak v trestním zákoníku předepsaný pravidla?

Fakt mě mrzí, že je to okno hnědý. Měli ho natřít na fialovo!!!!
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:34

FJODOR FJODOROV: V tomhle naštěstí nemáte pravdu. Barva okenního rámu, jeho vnější vzhled atd., to všechno musí být schváleno hlavním architektem naší čtvrti a taky sdružením vlastníků jednotek.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:36

KOSŤA KOSTIN: Ještě ho za to pošlete do vězení, ne, hleďte si radši svýho, jako kdyby člověk neměl dost starostí! Lidiiii, buďte k sobě laskavější, nechte druhý žít! Co když si váš soused tím hnědým oknem splnil sen?!!!! Vyjde ven, podívá se na svý okno a je šťastnej!
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:37

KAŤA KATĚRINOVA: A já si myslím, že Předseda a Výbor by měli vlastníkovi vysvětlit, co se smí a co ne. A pověsit všude cedule, aby si pak každej nemyslel, že si může dělat, co chce.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:40

VĚRA VĚROVA: Bože!!! Budeme tu zase věšet umravňující cedule jak za Sovětskýho svazu! Tak se pojďme do tý doby vrátit a zase začneme s donášením a kolektivizací, ne?!
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 15:41

ILJA ILJEV: Podle mě by stačilo, kdyby se vnější rám přelepil bílou lepenkou. No a aby se to neopakovalo, tak se o tom musí mluvit, aby to lidi věděli. A ohledně donášení, já osobně jsem pro. Je to skvělej nástroj pro veřejnou kontrolu, využívá se to v jakýkoliv civilizovaný společnosti.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 16:23

VĚRA VĚROVA: Fajn, tak Vy se neštítíte na někoho donášet, My aspoň teď víme, s jakými sousedy máme tu čest.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 16:30

ILJA ILJEV: No jasně, až vám dají pokutu za to, že parkujete na trávníku vedle domu, tak přijďte hned za mnou.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 16:31

SOUSEDKA: *(2 T v 22:23)*
Děcka, to je hrůza, strašně nahlas tu štěká pes!! Přesně toho jsem se obávala! Asi je naivní si myslet, že pes prostě jen zašel na oslavu k sousedům. Už je skoro půl jedenáctý. Dejte mi někdo naději:((
To se mi líbí — Okomentovat

JULJA JULJEVA: Třeba je to telka, thriller? V jakým je to patře?
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 22:28

SOUSEDKA: Ne, je to reálný. Jsem v pátým. Štěkání jde nevím odkud. Teď to vypadá, že už asi dobrý, musím rychle usnout, abych to kdyžtak už neslyšela. Aspoň dneska.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 22:29

JEVGENIJA JEVGENĚVNA: To je asi na vaší straně. Tady byl celej večer klid.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T v 22:31

KOSŤA KOSTIN: Drž se, hlavně že neštěká u vás.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 22:45

SOUSEDKA: Díky, držím se, brzo si zvyknem na všechno.
To se mi líbí — Odpovědět — 2 T, 22:46

STAS STASOV: (2 T, 3:13)
Slyší ještě někdo kromě mě toho opilýho dobytka někde u 17. patra, kterej tam křičí a nadává, vyjímečně teda

bez muziky! Sousedi, chovejte se jako lidi, pokud vám tak vůbec můžu říkat! Já tam za váma nepůjdu, pošlu na vás policajty, budete se dohadovat s nima!!!!
To se mi líbí — Okomentovat

INNA INNOVA: V 15. patře je slyšet, jak se někdo převaluje po zemi, asi se tam perou, ale neslyším slova, ani vzdechy, židle vržou...
To se mi líbí — Odpovědět — 2T, 3:28

BORIS BORISOV: Veleváženy Stasi!! Když u jsme u toho, Vaše hlučný „opilecký sedánky“ s neutuchajícím chechtáním do tří hodin v noci nám už taky celkem lezou na nervy. Já chápu, že smích prodlužuje život, ale všeho moc škodí. Mohl byste mít větší respekt ke svým sousedům. Pojďme žít v míru! P.S. hoďte mi do SZ svý telefonní číslo, abych to příště nemusel řešit „vaším způsobem“.
To se mi líbí — Odpovědět — 2T, 8:48

STAS STASOV: Omlouvám se vám, telefon máte v SZ.
To se mi líbí — Odpovědět — 2T, 9:49

KAŤA KATĚRINOVA: *(1T, 12:20)*
Dobrý den. Ráda bych zjistila, kdo včera musel poslouchat ten řev z třípokojáku ve čtvrtým patře. Do půl jedný jsme museli poslouchat muziku a přímo ve čtvrtým patře byl takový randál, že se třásly zdi.
To se mi líbí — Odpovědět

PETR PETROV: Zato já teď vím, že v bytě č. 24 se někomu vybily baterky a ještě že tam mají rádi koně. Bylo to slyšet až v sedmým patře.
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 12:30 — Upraveno

VĚRA VĚROVA: Káťo, já jsem s váma mluvila osobně, ve 21:20, a žádala jsem vás, abyste byli trochu shovívaví. Jsme tu všichni celkem mladí nájemníci, ale člověk si ani nemůže pozvat domů návštěvu, natož ještě si třeba pustit karaoke.
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 14:03

TATJANA TATJANOVA: Tak to skončilo až ve 23:00?
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 21:24

KAŤA KATĚRINOVA: Až v půl jedný. Tatjano, ale když řve muzika tak, že to je slyšet přes tři patra, jako by to hrálo ve vašem bytě, tak k čemu nám jsou nějaký předpisy?
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 21:26

VĚRA VĚROVA: Kdy na nás ťukali, abysme vypnuli hudbu, tak jsem přesně ve 22.00 vytáhla všechno ze zásuvky. A na to konto začali naši tři chlapi zpívat, měla jsem jim zalepit pusu? Prostě je tu všechno slyšet. A nemohlo to bejt tak hlasitý, když ve vedlejším pokoji spalo dvouletý dítě.
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 22:03

VĚRA VĚROVA: A teď někdo ťuknul kladivem, pojďme to všichni řešit!
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 22:05

SOUSEDKA: *(1T, 23:12)*
Milovníku domácího kina! Napište mi číslo vašeho bytu a já Vám koupím a osobně doručím sluchátka s dlouhým kabelem, abyste se mohl dosytosti dívat a dosytosti poslouchat. Radši si vemte knížku a čtěte si, jinak si najdu váš byt a sama Vám přečtu pravidla společného bydlení v mnohopatrovém domě. Už je pozdě a já nepíšu, protože nemám co na práci!!
To se mi líbí — Odpovědět

BORIS BORISOV: Kterýmu bytu včera vadilo, že se díváme do dvou do noci na akční film?
To se mi líbí — Odpovědět— 1T, 14:18
IRINA IRINOVA: Borisi, musíte příště sousedy pozvat, ať se dívaj s váma! :)
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 14:18
MARYJE MARYJEVA: Když si dneska ten filmový večer zopakujete, ráno to budete vědět.))
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 14:20
ILJA ILJEV: Doporučte mi ňákej dobrej akční film, nevím, na co se dívat.
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 15:51
PETR PETROV: http://seasonvar.ru/serial-5131-Ajris.html
To se mi líbí — Odpovědět— 1T, 16:09
VĚRA VĚROVA: To je k zbláznění! Na televizi se dívat nemůžeš, návštěvy si zvát nesmíš, obtěžuješ svýma telefonátama i osobním životem, děti nesměj běhat — už mě to fakt přestává bavit. Vzpamatujte se, nejsme tu domov důchodců!!!
To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 18:39 — Upraveno

SOUSEDKA: *(6 d, 23:14)*
Velevážený pejskaři! Zvířata mám moc ráda, a právě proto si je nepořizuju do bytu, a to, co se tady děje, to už je výsměch, který nehodlám trpět. A jestli se teda někteří z vás zmohli na to, aby zredukovali přespřílišné projevy života svých potomků, tak co se týče kraválu, který dokáže vytvořit družná psí společnost, tak to je prostě hrůza! Kdy tu brečí děti, tak víš, že za pár let vyrostou a brek skončí, ale štěkání a vytí psů v tak velkým domě já trpět nehodlám, a nejsem vůbec

nenávistná, ale chci prostě spát! Pořiďte si zvířata, až budete bydlet ve vlastním, a jestli už je tady máte, tak se o ně laskavě starejte, protože jsme tu ještě i MY — SOUSEDI!!! Jinak budu volat policii, protože se jedná o rušení nočního klidu, stejně jako noční opravy v bytě!
To se mi líbí — Okomentovat

INNA INNOVA: *(5 d, 15:12)*
Lidi, mějte pochopení! Přestaňte s tím vrtáním! Dneska je sobota. Doma se nedá bejt! Je to někde kolem 8. patra
To se mi líbí — Okomentovat
ALEXANDR ALEXANDROV: Naprosto souhlasím
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:19
IVAN IVANOV: Přesně, neví někdo, odkud to jde?
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:19
ALEXANDR ALEXANDROV: Možná devátý patro
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:21
INNA INNOVA: Nebo sedmý
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:22
IVAN IVANOV: Ne, je to v devátym
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:22
ALEXANDR ALEXANDROV: 8 patro, dvoupokoják směrem k lesu, tady je to hodně slyšet.
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:23
IVAN IVANOV: Na devátym to samý
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:32
JEVGENIJA JEVGENĚVA: Děcka, pojďme to najít!!!
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:36
IVAN IVANOV: Co kdybysme se rozdělili, mám podezření, že to může bejt i desátý patro, půjdu se tam mrknout
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:37

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Upřímně, už toho mám po krk!!! To nemáte žádnej respekt?! To je porušování ZÁKONA! V 16:00 mám mít konferenční hovor po skypu, já ty lidi neuslyším a oni budou poslouchat vrtání!!
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:37

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Jdu omrknout šestý a sedmý patro.
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:38

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Potkala jsem sousedku v 7 patře, taky chodí po baráku a hledá, s miminem v náručí!!! Co je to za kretény?!
To se mi líbí — Odpovědět — 5 d, 15:45

SOUSEDKA: *(4 d, 23:08)*
Ztište si toho psa, buďte tak laskaví, už nemám sílu být zdvořilá! Dejte mu nažrat, nebo ho běžte vyvenčit. Jestli nemáte čas, tak mi zavolejte, já ho vyvenčím, stejně nemůžu spát. ((Nedá se to.
To se mi líbí — Okomentovat

JULJA JULJEVA: Majitelka nebere telefon((
To se mi líbí — Odpovědět — 4 d, 23:10

JULJA JULJEVA: Už jsem volala policajty ((Je chudák úplně bez sebe ((
To se mi líbí — Odpovědět — 4 d, 23:10

SOUSEDKA: Co to je za majitelku? To je prostě zrůda! Pořídí si psa, takhle ho mučí a otravuje tím celej barák!!
To se mi líbí — Odpovědět — 4 d, 23:11

PETR PETROV: *(3 d, 22:23)*
Soudruzi kuřáci z šestýho, neházejte dolů nedopalky!!! Dneska jsem ten zázrak našel u sebe na balkóně.

Nezanedbávejte požární bezpečnost! Vychovejte si svou návštěvu! Když to bude nutný, použijte elektřinu a hole! Děkuji.
To se mi líbí — Okomentovat

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Ještě že to někomu nehodili do kapuce nebo na hlavu! A taky ta špína pod oknama. Jestli jste přišli z chlíva a nejste zvyklí žít v čistotě, sviňte si u sebe doma!! Co to tady bydlí za idioty.
To se mi líbí — Odpovědět — 3 d, 22:29

STAS STASOV: Bordel všude. Namontujeme všem do oken síťky proti hmyzu. Žena o tom mluví už dávno. Když to tu píšete, tak je tam namontuju.
To se mi líbí — Odpovědět — 3 d, 22:40

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Síťky... to abysme ještě přestali dejchat... Občas se sem line takovej smrad... Sousedi, to si nemůžete vyběhnout zakouřit před barák?? Pohyb je život, kouření zabíjí. A takhle to máte zlatej střed!
To se mi líbí — Odpovědět — 3 d, 23:16

JULJA JULJEVA: *(2 d, 23:40)*
Signalizace spustila požární poplach. Jste všichni v pořádku?
To se mi líbí — Okomentovat

JULJA JULJEVA: Máme utíkat?
To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 23:40

ILJA ILJEV: Milé dámy!!! Kterou napadlo volat havarijní službu Ministerstva pro mimořádný události a způsobit tak našemu SVJ dluh? Ocitl se snad někdo v nebezpečí? Byl něčí život v ohrožení? Všechny tyto situace u nás řeší PŘEDSEDA!!!!! Volejte jemu a jestli nemáte dostatek soudnosti, tak volejte někomu z VEDENÍ. A jestli máte

nějaký STRAŠNĚ VELKÝ PROBLÉM, tak si postěžujte u OSN. Přemýšlejte o tom, co děláte!!! A jaké to může mít následky!

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 10:21 — Upraveno

TATJANA TATJANOVA: Jestli někdo neoprávněně zavolal havarijku, tak bych řekla, že to je jeho vlastní zodpovědnost, co s tím má co společného SVJ?

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 10:30

KAŤA KATĚRINOVA: Iljo, nemáš pravdu. Požární poplach se spouští automaticky spouští a automaticky zavolá hasiče. Nebo si myslíš, že budeš o půlnoci obíhat dům, abys nejdřív vyhodnotil příčinu, proč se poplach spustil a jestli někde skutečně hoří?! Oni dostanou signál, a na jeho základě dělají výjezd, to vůbec nejde od nájemníků.

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 10:38

IRINA IRINOVA: Za všechny výjezdy se dneska platí. A nejsou to malý peníze. A pokuty dává Ministerstvo dost velký. I když jde o ohrožení života, tak vás sice nejdřív zachrání, ale potom vám vystaví účet.

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 10:39

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Hej lidi, a ta signalizace byla slyšet všude? Je zvuková, byla hlasitá, nebo jak?

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 19:32

ILJA ILJEV: Není hlasitá. Je slyšet jen v těch třípokojových bytech s okny směrem k lesu.

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 19:49 — Upraveno

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Hele, zachráníš mě, až příště bude poplach odůvodněnej, že jo?)) Spala jsem a vůbec nic jsem neslyšela. To mě děsí...

To se mi líbí — Odpovědět — 2 d, 19:57

IVAN IVANOV: *(49 min, назад)* Zdá se, že tady něco / někdo umřel... v prvním patře to pekelně zapáchá.

To se mi líbí — Okomentovat

PETR PETROV: To je pozdrav od pejskařů

To se mi líbí — Odpovědět — 47 min

IRINA IRINOVA: To jako od pejskařů? Co může takhle smrdět?

To se mi líbí — Odpovědět — 32 min

PETR PETROV: Myslím, že moč, kterou si zvířátko ne vždycky udrží až na ven. To není poprvý, co je ve vzduchu tohle aróma. V pravým výtahu je extrémně cítit zápach moči.

To se mi líbí — Odpovědět — 17 min

JEVGENIJA JEVGENĚVA: Psí moč nepáchne tak ostře) Ještě že jsi včas odjel, dneska večer je to humáč.

To se mi líbí — Odpovědět — 5 min

IVAN IVANOV: Tam páchnou mrtvoly, nejspíš to jde ze sklepa.

To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 23:30

VĚRA VĚROVA: Děs!!!

To se mi líbí — Odpovědět — 1T, 23:30

SOUSEDKA: *(píše)* Moje trpělivost *(T9 mění slova)* tepelnost *(opraví)* Moje trpělivost je u konce. Půjdu a oso... *(T9)* osol... *(opraví)* osoba *(T9)* osolím *(opraví)* osobně toho psa *(T9)* psát *(opraví)* psa zard... *(T9)* zardím *(opraví)* zar... *(T9)* zařežu *(opraví)* zard... *(T9)* zarděnky *(opraví)* zardou *(T9)* padouch *(opraví)* TOHO PSA ZARDOUSÍM!!!!

Klikne na „odpovědět“. Objeví se stránka ohlašující chybu připojení se k internetu.

SOUSEDKA: Sakra! *(Vezme telefon, zapne mobilní internet. Ten nefunguje.)* No tak. *(Zkouší to ještě jednou.)* Co je to za… Vždyť jsem ho nedávno platila… *(kontroluje svůj účet. Chyba spojení.)* Co to má bejt? *(Volá na číslo operátora, hraje rozverná hudba, zní veselá slova: „Bohužel, všichni naši operátoři se momentálně věnují zákazníkům, kteří se dovolali před vámi.“ Vypne hovor.)* To je teda bomba.

Sousedka vyjde do předsíně, obuje si zlaté tenisky, oblékne si bundu. Stojí před zrcadlem, upravuje si vlasy, maluje si rty, lehce se voní voňavkou, pak popadne kabelku a vyjde ven z domu. Venku je teplý květen, u vchodu domu kvete šeřík. Sousedka jde po vyšlapané cestičce k nejbližšímu obchodu. Vedle hyperbudovy hypermarketu prodávají točený kvas a stojí tam atrakce Skákací hrad: 4 ruble za 10 minut. Jde k bankomatu, vtisknutému do zdi naproti prodavačce kvasu. Na obrazovce stojí: „Chyba číslo 404. Bankomat je dočasně mimo provoz. Omlouváme se.“

SOUSEDKA: To si ze mě dělaj srandu.

PRODAVAČKA: Od rána je mimo provoz.

SOUSEDKA: A co já s tím mám co dělat?

PRODAVAČKA: Už to dokonce někdo nahlašoval.

SOUSEDKA: A co mu řekli?

PRODAVAČKA: Řekli, že až se k tomu dostanou, budou to řešit.

SOUSEDKA: No jasně.

PRODAVAČKA: Byl tady jeden chlap, strašně se rozčiloval. Řekl, že už je to třetí bankomat v okolí, kterej je mimo provoz, že všechny spadly.

SOUSEDKA: Cože?

PRODAVAČKA: No spadly. Takhle to přesně řekl: „To je v prdeli, všechny spadly.“

SOUSEDKA: Takže žádný bankomaty nefungujou?

PRODAVAČKA: Tady v okolí ne. Asi v tom mají prsty zase Američani — to taky řekl ten chlap.

SOUSEDKA: A jak si mám teď zaplatit za internet?

PRODAVAČKA: V hypermarketu je bankomat na platbu v hotovosti, zkuste to tam. Akorát tam je poplatek jedno procento z platby, minimum je jeden rubl.

SOUSEDKA: Díky. *(Zajde do obchodu.)*

PRODAVAČKA: *(dožene ji)* А рубль – это раньше десять тысяч было! Rubl – to dřív bylo deset tisíc!

Sousedka vejde do obchodu, jde k bankomatu pro platby v hotovosti. Navolí si platbu za internet, vybere operátora, stiskne „Dále“, na obrazovce se objeví pokyn „Uveďte číslo smlouvy“.

SOUSEDKA: Sakra.

Vyndá telefon, volá na kontakt Manžel. Na druhé straně hraje hudba a je slyšet nejmelodičtější ze všech hlasů „Na vašem účtu není dostatek prostředků…“

SOUSEDKA: To je pech! *(vyjde z obchodu)*

PRODAVAČKA: Co, nefunguje to?

SOUSEDKA: Funguje.

PRODAVAČKA: No tak sláva.

SOUSEDKA: Žádná sláva.

PRODAVAČKA: *(moudře)* Když budete myslet negativně, tak bude všechno špatně. A když pozitivně, tak… *(Sousedka projde kolem ní směrem k metru.)*

PRODAVAČKA: *(běží za ní)* Kupte si kvas, osvěží vás to!

SOUSEDKA: Nechci děkuju!

PRODAVAČKA: Je to dobrej kvas.

SOUSEDKA: Ne, díky!
PRODAVAČKA: Jenom za jeden rubl!
Sousedka jde dál ulicí. Lidi ji předbíhají, lidi jdou naproti ní. Kolem je spoustu lidí, což je logické, vždyť je blízko metra. Naproti ní se vynoří muž s obrovským psem. Pes se hrne na sousedku, chce ji očuchat.
MUŽ SE PSEM: Nech toho, Pinči.
SOUSEDKA: *(odfrkne)* Pinči?
MUŽ SE PSEM: V dětství jsem chtěl mít pinče. A pak jsem začal hrát pinčes. Je to taková slovní hříčka *(usměje se na Sousedku).*
SOUSEDKA: Já jsem vdaná *(rychle a hrdě jde dál).*
Sousedka jde k metru kolem stařičkých prodavaček květin, zeleniny a ovoce. Sestoupí do chladného podchodu, kde se snaží najít bankomat, ale nedaří se. Všimne si jeptišky, která vybírá milodary na kostel. Jde k ní.
SOUSEDKA: Promiňte, nevíte, jestli je tady někde bankomat? *(Jeptiška mlčky upře svůj zrak na Sousedku)* Nevíte, kde je tady poblíž bankomat? *(Jeptiška mlčky hledí)* Nevíte? *(Jeptiška zasune ruku do kapsy, vytáhne jeden rubl a podá jí ho)* Ne díky, to si nechte.
Ještě jednou se pořádně rozhlídne a pak vejde skleněnými dveřmi do metra — zelený, svěží, nablýskaný bankomat stojí přímo za turnikety. Sousedka se vydá k němu, ale cestu jí zkříží policista.
SOUSEDKA: Já potřebuju bankomat.
PRVNÍ POLICISTA: Vchází se přes turnikety.
SOUSEDKA: Já potřebuju jen k bankomatu.
PRVNÍ POLICISTA: Kupte si žeton a můžete jít.
SOUSEDKA: Myslíte to vážně? Já jdu jen k bankomatu.

PRVNÍ POLICISTA: Slečno, kupte...
SOUSEDKA: Pro vás nejsem žádná slečna. *(otočí se a jde k pokladně. Pokladní.)* Jeden žeton, prosím.
POKLADNÍ: Karty my teď nebereme, spadlo nám to. Kdoví kdo v tom má prsty...
SOUSEDKA: Američani?
POKLADNÍ: Proč Američani?
SOUSEDKA: Dobře, jak si mám teda koupit žeton?
POKLADNÍ: Jestli máte hotovost.
SOUSEDKA: *(otevře peněženku, ta je prázdná)* Já mám peníze jenom na kartě.
POKLADNÍ: Tak za sebou máte bankomat!
SOUSEDKA: K bankomatu mě tady soudruh policajt nepustí.
POKLADNÍ: Tak se nedivte, když je to soudruh... *(směje se).*
SOUSEDKA: Co kdybyste mi dala žeton, já bych si vybrala peníze a hned bych vám ho zaplatila?
POKLADNÍ: To určitě. Já vám dám žeton a po vás se slehne zem.
SOUSEDKA: Tak mi řekněte, co mám dělat!
POKLADNÍ: *(zúčastněně)* Zkuste se ještě porozhlídnout, jestli tu někde není jiný bankomat.
Sousedka se odhodlaným krokem vrátí k policistovi.
SOUSEDKA: Paní nebere karty...
PRVNÍ POLICISTA: Systém.
SOUSEDKA: Já chápu, že tu máte systém, ale...
PRVNÍ POLICISTA: Ne paní, ale systém je nebere.
SOUSEDKA: Co?
PRVNÍ POLICISTA: Karty.
SOUSEDKA: Jaký karty?
PRVNÍ POLICISTA: Hrací *(směje se)*

SOUSEDKA: Vy se mi smějete? Pusťte mě k tomu bankomatu! *(pokouší se dostat se přes něj)*
PRVNÍ POLICISTA: Tak, slečinko, opusťte tento prostor, nebo vás zadržím za nepodřízení se příkazu veřejného činitele.
SOUSEDKA: Já jsem se vás ani nedotkla. Jenom potřebuju k bankomatu!
PRVNÍ POLICISTA: Ještě abyste se mě dotkla. Vzdalte se odsud, použijte nadzemní dopravní prostředek.
SOUSEDKA: Já nikam jet nechci, já chci k bankomatu.
PRVNÍ POLICISTA: Slečno, vy mi špatně rozumíte? Chcete se mnou na oddělení?
Sousedka se vrací do podchodu, vší silou strčí rukou do dveří, které se ničím neprovinily, čímž se dveře rozkymácí na obě strany. Jde rychle ke schodům, které vedou ke světlu, ale hned se zase rychle otočí a jde k místu, kde byla jeptiška. Ta už tam není.
SOUSEDKA: Do prdele práce!
PRVNÍ POLICISTA: *(za jejími zády)* Půjdete se mnou.
SOUSEDKA: Ale já...!
PRVNÍ POLICISTA: Půjdete se mnou, nebo vás zadržím za nepodřízení se příkazu veřejnému činiteli.
Sousedka poslušně jde před policistou, tímto způsobem vejdou na místní policejní oddělení, kde je jedna chodba s několika dveřmi.
PRVNÍ POLICISTA: Sedněte si. *(Sousedka si sedne)*
SOUSEDKA: Prosím vás...
PRVNÍ POLICISTA: Teď s váma sepíšu protokol o administrativním přestupku za vulgární výrazy na veřejném místě. Potom vám přijde obsílka, půjdete

k soudu a tam vám vyměří pokutu od 2 do 15 bodů, nebo vězení do 15 dní.
SOUSEDKA: To je přece naprostá směšný...
PRVNÍ POLICISTA: Uvidíme, nakolik směšný to bude připadat rodičům, až jim dneska děti u stolu řeknou, co se od vás naučili. Když se neumíte chovat.
SOUSEDKA: Já sama jsem matka, já tomu všemu...
PRVNÍ POLICISTA: A své dítě učíte vulgárním výrazům?
SOUSEDKA: Já své dítě žádné vulgarní výrazy neučím!
PRVNÍ POLICISTA: A co ho učíte?
SOUSEDKA: Proč se mě na to ptáte? Nechá...
PRVNÍ POLICISTA: Chci, abyste si uvědomila svůj přestupek na své vlastní zkušenosti a už ho neopakovala. Jak se podle vás stane člověk recidivistou? *(ušklíbne se)*
SOUSEDKA: To je ohromný.
PRVNÍ POLICISTA: Ukažte mi doklad totožnosti.
SOUSEDKA: *(prohledává kabelku, nemůže ho najít)* Nechala jsem ho doma.
PRVNÍ POLICISTA: Podívejte se pořádně. Protože jestli mi teď nepředložíte doklad, tak tu budeme tak dlouho, dokud si neověříme vaši totožnost.
SOUSEDKA: Jmenuju se...
PRVNÍ POLICISTA: *(podá jí tužku a papír)* Pište. *(Diktuje)* Já, ta a ta, toho a toho dne, toho a toho měsíce, toho a toho roku jsem hlasitým vulgárním výrazem narušila veřejný pořádek v podchodu k metru za přítomnosti dětí a zaměstnanců církve...
SOUSEDKA: Jeptiška tam už nebyla. Chtěla jsem si od ní vzít rubl, ale ona už...

PRVNÍ POLICISTA: Vy jste měla v úmyslu okrást jeptišku? Tak to pak zásadně mění celou situaci.
SOUSEDKA: Ale ne! Ona sama mi ho...
PRVNÍ POLICISTA: *(vytáhne telefon a volá na číslo z kontaktů)* Haló, haló. Pošli ho sem.
SOUSEDKA: Ona sama mi ho chtěla dát! Ona...
PRVNÍ POLICISTA: *(hlasitě na Sousedku)* Ticho! *(do telefonu)* Mám tady porušení veřejnýho pořádku spolu s krádeží *(ukončí hovor)*.
SOUSEDKA: S jakou krádeží? Vy jste se zbláznil.
PRVNÍ POLICISTA: Řekl jsem ticho! *(Vejde Druhý policista)* Tady paní chtěla okrást jeptišku, nemá u sebe doklady, má jen poloprázdnou kabelku a bankovní kartu. Nejdřív se pokoušela dostat k bankomatu, pak se vulgárně vyjadřovala v podchodu. Předpokládám, že karta je kradená. Vyřeš to, já jdu.
SOUSEDKA: To je moje karta!!! Moje! Stojí vám to za to?
PRVNÍ POLICISTA: *(potichu)* Už jí mám plný brejle, krávy uřvaný posraný.
SOUSEDKA: Sám mluvíte sprostě! To nebylo vulgární?!
PRVNÍ POLICISTA: *(ušklíbne se)* Asi nějaká příživnice? *(vážně)* Zmákni ji. *(Sousedce)* Ještě uvidíš, co znamená okrádat jeptišky.
První policista si elegantně vymění místo s Druhým policistou a vyjde z oddělení.
DRUHÝ POLICISTA: *(sedne si pohodlně ke stolu)* Proč jsi okradla jeptišku?
SOUSEDKA: Já jsem žádnou jeptišku neokradla.
DRUHÝ POLICISTA: Tak tady policista to viděl na vlastní oči.
SOUSEDKA: Jak to mohl vidět, když jsem nikoho neokradla?
DRUHÝ POLICISTA: Takže si to vymyslel?

SOUSEDKA: Jo.
DRUHÝ POLICISTA: To si jako všichni myslíte, že policie nemá nic jinýho na práci, než si vymýšlet přestupky? Kde jsi vzala tu kartu?
SOUSEDKA: Promiňte, a my si tykáme?
DRUHÝ POLICISTA: Už ti někdo řekl, že úctu si musíš zasloužit?
SOUSEDKA: To je moje vlastní karta.
DRUHÝ POLICISTA: Dej ji sem. *(Sousedka mu podá kartu, Druhý policista si ji pozorně prohlíží, poté ji položí na vzdálenější kraj stolu)* Lidi, který mají svý vlastní karty, nemají potřebu krást.
SOUSEDKA: Já jsem nic neukradla.
DRUHÝ POLICISTA: Proč u sebe nemáš doklady?
SOUSEDKA: Vyšla jsem z domova na pět minut...
DRUHÝ POLICISTA: Kouříš?
SOUSEDKA: Co?
DRUHÝ POLICISTA: Cigarety.
SOUSEDKA: Ne.
DRUHÝ POLICISTA: A SPICE?[1] *(uchechtne se)*
SOUSEDKA: Ne!
DRUHÝ POLICISTA: *(vážně)* Pořád jenom lžeš. Na pět minut vyjde člověk z domova jenom když potřebuje vynést smetí nebo si zakouřit. A ty nekouříš. A jestli jsi šla vynýst koš, tak proč sis vzala s sebou kabelku?
SOUSEDKA: Přestal mi jít internet, vyšla jsem z domu, abych ho zaplatila.
DRUHÝ POLICISTA: Tak teď všichni platěj přes internet bank!
SOUSEDKA: Internet banking.
DRUHÝ POLICISTA: Děláš chytrou, ale doklady nemáš.

[1] — Pozn. překl.: SPICE jsou vykuřovací směsi, které mají velmi podobné účinky marihuaně.

SOUSEDKA: Prosím vás, šla jsem jen zaplatit internet, došel mi kredit na telefonu, hledala jsem bankomat, protože ten u domu je mimo provoz, tak jsem došla sem…

DRUHÝ POLICISTA: … a spletla sis bankomat s jeptiškou. Akorát jeptiška peníze vybírá a bankomat je vydává. Takže asi víš, v čem je rozdíl.

SOUSEDKA: Já jsem se jeptišky ani nedotkla!

DRUHÝ POLICISTA: A co když se teď podíváme na kamerový záznamy? Co tam asi uvidíme? *(Sousedka mlčí)* A to je přesně ta odpověď. *(Podá jí papír a tužku)* Piš. Já ta a ta, toho a toho dne, toho a toho měsíce…

SOUSEDKA: *(pro sebe)* … jsem si zanadávala…

DRUHÝ POLICISTA: Přesně, ještě jsi i nadávala.

SOUSEDKA: Já jsem ne…

DRUHÝ POLICISTA: Piš! Nadávala jsem na veřejnosti, v podchodu k metru, za přítomnosti dětí a pracovníků kostela. Před nebo po?

SOUSEDKA: Co?

DRUHÝ POLICISTA: Nadávala jsi před tím, ne jsi okradla jeptišku, nebo až potom?

SOUSEDKA: Já jsem nikoho neokradla…

DRUHÝ POLICISTA: Piš. Před tím a poté, co jsem okradla zaměstnankyni kostela. Datum. Podpis *(vezme jí papír)*.

SOUSEDKA: A teď bude co?

DRUHÝ POLICISTA: Teď budeš čekat. Budeme ověřovat totožnost.

Druhý policista vezme papír, telefon a cigarety a vyjde na chodbu. Sousedka sedí pět minut, pak si vezme ze stolu bankovní kartu, otevře dveře, rozhlédne se kolem a vyběhne chodbou z oddělení, běží podchodem vstříc květnovému

slunci. Kdy se ocitne na ulici, doběhne k zastávce, naskočí do posledního trolejbusu a sedne si na zadní sedadlo. Zavře oči a snaží se zhluboka dýchat. Cestující ji upřeně sledují. Trolejbus se pohne, cestující si opět začínají všímat svého. Sousedka dostatečně vydýchaná vyndá z kabelky telefon a zavolá svému manželovi. Hraje hudba a zní opět čarokrásný hlas: „Na vašem účtu není dostatek prostředků…“

SOUSEDKA: Do prdele, no jo.

OPILEC: *(ze sedadla naproti)* Taková hezká a sprostě mluví.

SOUSEDKA: Starejte se sám o sebe.

OPILEC: Já jí dělám kompliment a ona je sprostá. *(pauza)* Dřív za to dávali člověku po hubě. *(pauza)* Na vojně se tohle vyřizovalo rychle. Ale jak dáš ženský volnost, ženský umí jenom jedno — mlít pantem tak, že ti vymluví mozek z hlavy *(pauza)* Ale když je hezká, tak jí to můžeš i prominout. *(pauza)* S jednou jsem chodil, když jsem sloužil. S dcerou generála! Ech! *(plácne se do stehen)* Chtěl jsem si vzít generálovu dceru. Já jsem jich měl spoustu, ale táta se o týhle nějak dozvěděl, zavolal si mě na pohovor a říká mi: vezmeš si ji, nebo tě střelím do koulí. *(pauza)* Ech! *(plácne se do stehen)* No a já jsem si řekl, tak ženská je to krásná. A já jsem byl mladej. Lásku jsem jí vyznával, nosil jsem ji na rukou. Už měla koupený bílý šaty. Ráno v den svatby se probudím… Ech *(plácne se do stehen)* Do háje s tím vším. A oknem po střeše kůlny jsem pláchl. Ať mi radši střelej do koulí, než si zničit život. Echjo! *(plácne se do stehen)* Já jsem svobodnej člověk! *(pauza)* A jí taky bude beze mě líp. *(pauza)* Poslyš, nenašla bys rublík navíc, co? Dědek by si rád dal něco fajnovýho do nosu.

SOUSEDKA: Peníze mám jen na kartě.
OPILEC: To není chytrý... *(pauza)* Já nedám státu ani kopejku! Jakmile dáš na kartu peníze, hned ti je vezmou. Ech! *(plácne se do stehen)* A s korunkama je konec. Já pak za nima půjdu a: DEJTE SEM MÝ PENÍZE!“ *(plácne se do stehen)* A oni řeknou: „My jsme vám nic nevzali, tys je tam dal sám — a dál se budou kroutiti a vykrucovat, vymejšlet něco a „my s nima děláme machinace.“ Já s těma machinacema nechci mít nic společnýho. Ať mi radši střelej do koulí! Echjojo! *(plácne se do stehen)* Peníze musíš pevně držet v ruce. A nikomu je nedávat. Echeche! *(plácne se do stehen)*
V trolejbuse zavřeští reproduktor: Zastávka Gymnázium. Dveře se otevřou a vejdou revizoři. Cestující okamžitě ožijou a začnou hledat po kapsách a kabelkách. Reproduktor pokračuje v hlášení: Pozor, dveře se zavírají, příští zastávka Kostel.
REVIZORKA: *(monotónně)* Vážení cestující, kontrola jízdenek.
OPILEC: Mrchožrouti se slítají *(opilec rychle vyběhne z trolejbusu, přitom se stihne poklonit otylé Revizorce)*
REVIZORKA: *(k Sousedce)* Slečno, kontrola jízdenek.
SOUSEDKA: Víte, já mám jenom kartu a řidič karty ne...
REVIZORKA: Jízdné je možné zakoupit bezhotovostně na automatech Městské dopravy umístěných na zastávkách hromadné dopravy.
SOUSEDKA: Já jsem to nestihla, přijel trolejbus a...
REVIZORKA: Na příští zastávce se mnou vystoupíte, sepíšeme protokol a zaplatíte pokutu.
SOUSEDKA: Ale to je nespravedlivý! Já jsem přece...
REVIZORKA: Máte u sebe jízdné?

SOUSEDKA: Ne, ale...
REVIZORKA: Máte cestovní doklad?
SOUSEDKA: Ne.
REVIZORKA: Máte kartu ZTP , nebo potvrzení o tom, že jste studentka?
SOUSEDKA: Ne.
REVIZORKA: Jste Suvorovec[2]? Černobylan? Afghánec?
SOUSEDKA: Ne, ne!
REVIZORKA: Jste zasloužený hrdina Běloruska? Hrdina Sovětského svazu? Hrdina socialistické práce? Jste nositel řádu Budování socialistické vlasti, Řádu Slávy nebo Řádu Práce?
SOUSEDKA: Ale samozřejmě že ne, proč se mě na to ptáte?
REVIZORKA: Za jízdu na černo se považuje cestování bez jízdného, bez cestovního dokladu integrované dopravy, bez dokladu...
SOUSEDKA: Já tomu rozumím, ale já mám s sebou jen kartu!
REVIZORKA: ... potvrzujícím zlevněné jízdné pro uhrazení jízdného, nebo nárok na jízdu zdarma. Je tohle trolejbus?
SOUSEDKA: Ano.
REVIZORKA: Pokuta za jízdu na černo v městské hromadné dopravě, do které se řadí i trolejbus, činí od 12 rublů 25 kopějek do 24 rublů a 50 kopějek. Pokud cestující přizná, že se dopustil jízdy na černo a souhlasí s uhrazením pokuty, není potřeba vypisovat protokol o administrativním přestupku. Pokud cestující na černo odmítá uhradit pokutu a pokud není možné ověřit jeho totožnost, protože nepředložil doklad totožnosti, pak je osoba vykonávající kontrolu oprávněna obrátit se na oddělení policie

[2] — Student vojenské školy

za účelem stanovení totožnosti a sepsání protokolu o administrativním…

SOUSEDKA: Myslíte to vážně?

REVIZORKA: … přestupku. Uznáváte, že jste způsobila přestupek?

SOUSEDKA: Vy to říkáte, jako kdyby to měl být Soudný den…

REVIZORKA: Uznáváte, že jste způsobila přestupek?

SOUSEDKA: Bože, ano, uznávám, že jsem se dopustila přestupku, prosím vás, můžeme to…

Trolejbus sebou trhne. Všechno se okamžitě zahalí do bílé vaty.

SOUSEDKA: *(nervózně se rozhlíží kolem)* Hej! Co se stalo? Hej! Co se to děje? Je tady někdo?

Ozve se přidušená melodie a známý hlas opakuje „Na vašem účtě je nedostatek prostředků…“

SOUSEDKA: Ze mě si opravdu dělá někdo šoufky…

BŮH: Jo, dělám si šoufky.

SOUSEDKA: *(trhne sebou)* Kdo to je?

BŮH: A tohle je kdo?

SOUSEDKA: Já…

BŮH: Doklad…

SOUSEDKA: Nechala jsem ho doma, co to má být tohle?

BŮH: Jen jsem si dělal srandu.

SOUSEDKA: Nechápu…

BŮH: Jsem Bůh.

SOUSEDKA: Kdo?

BŮH: Slyšela jsi dobře. Můžeme si tykat? Předjeme rovnou k věci. Dostaly se ke mně na tebe stížnosti.

SOUSEDKA: Stížnosti…?

BŮH: Prosím tě, dohodneme se tak, že nebudeš pokaždé opakovat, co řeknu, platí? Nebo tu budeme ještě dlouho.

SOUSEDKA: Tady — to je kde?

BŮH: Takový slova nemusíš ještě znát. *(povzdechne si)* Takže. Stěžují si na tebe pořád. Tví sousedé. Každý večer přicházejí domů: „Panebože, co jí zase vadí?“, „Bože, zas má něco proti mýmu filmu.“, „Bože, co zase má?“, a tak dál. Ale to si vyřešte sami. Mně zneklidňuje jiná věc: „Panebože, ať nechá mýho psa na pokoji.“ A tohle tady teď budeme spolu řešit.

SOUSEDKA: Psa?

BŮH: Přesně tak.

SOUSEDKA: Proč zrovna psa?

BŮH: A proč ne?

SOUSEDKA: С людьми надо разбираться. Jde přece hlavně o lidi, ne?

BŮH: Lidmi se nezabývám, vy si to můžete vyřešit mezi sebou. Pomáhám těm, kdo se nemůžou bránit.

SOUSEDKA: Psům.

BŮH: A Trumpovi.

SOUSEDKA: Fakt?

BŮH: Ne. Proč se naváží do toho psa? Copak pes se za sebe může postavit?

SOUSEDKA: Tak já neřeším psa, ale jeho majitele…

BŮH: Také do majitele se naváží?

SOUSEDKA: Já se do nikoho nenaváží! Tam prostě neustále štěká pes — copak je to normální? Usínám a pes štěká. Probouzím se a pes štěká! Co si o sobě ten váš majitel asi myslí?

BŮH: Ty jsi tupá?

SOUSEDKA: Ne, já nejsem tupá.

BŮH: Promiň, měl jsem takový pocit. Není to žádný můj majitel, už jsem ti říkala, že se lidmi nezabývám.

SOUSEDKA: Vy jste psí Bůh?
BŮH: Bůh je jen jeden.
SOUSEDKA: A brání psy.
BŮH: Vyjednávám za ně.
SOUSEDKA: To je nějaká fantasmagorie.
BŮH: Co myslíš, je ve světě hodně nenávisti?
SOUSEDKA: Spoustu, a to taky díky těmhle psům.
BŮH: Možná pociťuješ nedostatek nenávisti?
SOUSEDKA: Já ne...
BŮH: Sama tvrdíš, že ve světě je spoustu nenávisti. Tak si z něj vezmi tolik, kolik jí potřebuješ. Proč ještě sama vyrábíš další nenávist? Dokážeš si představit, jak je potom těžký udržovat svět v rovnováze?
SOUSEDKA: A to jste říkal, že nepomáháte lidem!
BŮH: Все ради собак. Dělám to kvůli psům.
SOUSEDKA: Kecáte.
BŮH: Přísahám, všechno dělám kvůli zvířatům. *(pauza)* Jak to vysvětlit... Podívej se, jak se chovají ostatní: berou nenávist a sublimují ji do filmů, do soch, do hudby a literatury — už mluvím jako básník — do gastronomie, architektury, strojírenství, všeho kolem. Ostatní si z toho berou, co chtějí a tím získávají takový náboj nenávisti, kolik potřebují. A to je všechno. Víc jí není zapotřebí. Nenávist se nemnoží, jen se přemisťuje. Ale ty do toho pereš a vytváříš furt novou, tak už to konečně chápeš? Už zase veršuju. *(pauza)* Proč to děláš?
SOUSEDKA: Nevím.
BŮH: A kdo to má vědět?
SOUSEDKA: Já jsem to tak nemyslela.
BŮH: O co bojuješ?

SOUSEDKA: A to mám sedět s rukama v klíně?
BŮH: A koho chceš těma rukama napravovat? Kdo je nepřítel? *(pauza)* Možná by sis mohla najít nějakého koníčka?
SOUSEDKA: Třeba vyšívání křížků?
BŮH: Já na křížky moc nejsem, ale je to na tobě. Poslyš, a jsi šťastná?
SOUSEDKA: Já?
BŮH: O něco jsem tě přece žádala.
SOUSEDKA: Promiňte. Já jen nevím, jak mám na tu otázku přesně odpovědět.
BŮH: Vyberte jednu variantu: 1) Nemám pocit, že bych byla šťastná, 2) Myslím, že jsem docela šťastná, 3) Jsem velmi šťastná, 4) Jsem neskutečně šťastná.
SOUSEDKA: Co to má být?
BŮH: To je Oxfordský test k určení stupně štěstí.
SOUSEDKA: Já nepotřebuju dělat žádný test!
BŮH: Dobře, jak chceš, ale jsou tady ještě další stížnosti. „Bože, copak se s nikým nestýká, nemá žádný přátele, nepořádá s nimi večírky?“, „Panebože, to nemá nic jinýho na práci?“
SOUSEDKA: To si někdo dal práci, aby vymyslel takovouhle stížnost. Já mám manžela, mám dítě, práci a nepotřebuju se tupě vožírat — tohle není štěstí!
BŮH: Chlastat — to je ta největší pohoda!
SOUSEDKA: To je nové desatero?
BŮH: Ne, to se mnou nesouvisí.
SOUSEDKA: Co? Chlastání nebo desatero?
BŮH: Desatero. U jsem říkala, že se lidmi nezabývám. To mají na starosti jiní.
SOUSEDKA: A kdo?

BŮH: Ty… Ale to už jsem se vlastně ptala. *(povzdechne si)* Vždyť říkám, že si to vyřešíte mezi sebou.
SOUSEDKA: A proč jste žena?
BŮH: Nejsem žena, jsem jen modelem sociální role užívané společností v konkrétním okamžiku času.
SOUSEDKA: Aha. *(vznikne dlouhé oboustranné mlčení)*
BŮH: Tak co, necháš toho psa žít?
SOUSEDKA: Jo, nechám.
BŮH: A najdi si nějakýho koníčka.
SOUSEDKA: Jo, najdu.
BŮH: A vzpomeň si, že existuje sex.
SOUSEDKA: *(pohoršením otevře pusu, pak se uklidní)* Jo, jasně.
BŮH: A ať to má normální průběh, ne jako obvykle!
SOUSEDKA: Jo, dobře!
BŮH: Míň nenávisti a víc sexu. A nebo tu nenávist do sexu sublimuj. Jasný?
SOUSEDKA: Jo!
BŮH: Tak jo, a buď šťastná! Švihej už. *(usměje se)*
Bílá vata se rozplyne. Sousedka leží na sedadle autobusu jako postava z obrazů z doby renesance. Nad ní stojí Revizorka.
REVIZORKA: *(monotónně)* Jste v pořádku? Trolejbus nečekaně přibrzdil a vy jste se hlavou praštila o držadlo. Ztratila jste vědomí.
SOUSEDKA: Jo, je to dobrý…
REVIZORKA: Máte to tady trochu rozseklý. Měla byste si to namazat jódem, aby se vám tam nedostala infekce. Dojděte si do lékárny, tam můžete platit kartou.
SOUSEDKA: Jo, to je fajn. Díky.

REVIZORKA: Tady máte vypsanou pokutu, pak ji zaplatíte. Na shledanou. A jestli budete mít mlhu před očima, tak máte otřes mozku. Nebo jste těhotná. Na shledanou.
SOUSEDKA: Na shledanou.
Revizorka vystoupí a díky tomu zmizí i přebytečné napětí. Trolejbus se pohne. Sousedka si opatrně sedne, sáhne si na hlavu, podívá se, jak vypadá.Všichni cestující trolejbusu se na ni upřeně dívají.
SOUSEDKA: Já nejsem opilá.
Všichni výmluvně mlčí. Během tohoto mlčení dojede trolejbus na další zastávku. Reproduktor zavřeští: Zastávka Škola. Pozor, dveře se zavírají, příští zastávka Poliklinika. Sousedka vystoupí z trolejbusu, bez ohlédnutí zmizí v prvním sídlištním parku, který je celý zarostlý křovím a stromy. Jde po cestě z rozpraskaných betonových dlaždic, asi deset metrů před ní jde muž s taškou. Sousedka se ho chce zeptat, jestli neví, kde je nejbližší lékárna, ale pak si to raději rozmyslí.
SOUSEDKA: *(brumlá si)* … už jsem dneska jednu do hlavy dostala, stačí.
MAFIÁN: *(otočí se, zastaví)* Co?
SOUSEDKA: *(pokračuje v cestě, ale zahne, aby nešla stejnou cestou jako on)* Nic, to nebylo na vás.
MAFIÁN: *(stále stojí)* Tak co reaguješ?
SOUSEDKA: (pokračuje v cestě) Pardón, promiňte.
MAFIÁN: *(stále stojí)* Péro mi vykuřte.
Sousedka zrychlí, téměř už běží. Kličkuje mezi starými devítipatrovými paneláky, ozdobenými u vchodů schnoucími prostěradly. Na balkoně prvního patra s dřevěným rámem, na kterém je ještě vidět stopy modré barvy, si sousedka všimne šedovlasého Dědy, který si čte.

SOUSEDKA: *(brumlá si pro sebe)* Takhle by měl vypadat Bůh. *(Dědovi)* Promiňte! *(Děda pomalu zvedne zrak od knihy a otočí hlavu směrem k ní)* Neporadíte mi, kde tady najdu lékárnu?
DĚDA: *(upřeně se na ni dívá)* Vážená dámo, běžte přesně takhle, jak jdete a najdete ji. *(Usměje se)*
SOUSEDKA: *(usměje se také)* Moc vám děkuju!
DĚDA: *(znovu se zadívá do knihy)* Ale je to tam samá chemie.
SOUSEDKA: Chápu! Díky.
DĚDA: *(dívá se do knihy)* V lékárně štěstí nenajdeš…
SOUSEDKA: Já si tam nejdu pro štěstí.
DĚDA: *(do knihy)* Člověk vždycky musí jít za štěstím. A když ne, tak má sedět doma.
SOUSEDKA: Tak proto sedíte doma?
DĚDA: *(pomalu zvedne hlavu od knížky a otočí hlavu směrem k ní)* Přišel jsem ve válce o nohy.
SOUSEDKA: Ježiš, promiňte.
DĚDA: *(otočí se zpátky ke knize)* Jsi zlá.
SOUSEDKA: Moc se vám omlouvám. Ještě jednou díky! *(je jí trapně, tak rychle odchází)*
Sousedka projde kolem dalších několika domů a narazí na bílé plastové dveře lékárny, vejde dovnitř. Uvnitř je prázdno, u pokladny stojí jen Babka. Technická přestávka.
BABKA: *(po chvíli mlčení)* Mají oběd.
SOUSEDKA: Technickou přestávku.
BABKA: Jo, jo… A já jsem tak spěchala. Ani do kostela jsem nešla. Sama už nemůžu chodit po schodech nahoru, dostávám křeče do nohou a nikdo se nenajde, kdo by mi pomohl. Jedna běžela a nepomohla. Běží kolem mě a já jí říkám: „Pomožte mi nahoru“ a ona na to „Já pospíchám“. A nepomohla mi. A já si říkám, jaká ty

jsi věřící, když běžíš do kostela a nepomůžeš starý bábě. Tak jsem si stoupla před ikonu a říkám: „Pane Bože, dej jí zdraví!“ Tolik jsem ho prosila a tolik jí pomohl. Pane Bože, náš Stvořiteli, prosím u Tebe pomoci, dej své Otrokyni úplné uzdravení, umyj její krev svými paprsky. Jen s Tvojí pomocí se zacelí její rány. Dotkni se jí svou zázračnou silou a požehnej její cestu k věčné spáse, uzdravení, zacelení. Daruj jejímu tělu zdraví, její požehnané duši lehkost a jejímu srdci Svůj božský balzám. Bolest navždy ustoupí a síly se jí navrátí, rány se zhojí a přijde Tvá svatá pomoc. Tvé paprsky prostoupí k ní z modrých Nebes, a dají ji pevnou ochranu, zprostí ji nemocí, posílí její víru. Ať Bůh uslyší má slova. Sláva Tobě. Amen.“ Jsou i takoví lidé na světě, ať se jim dobře žije, ať… A sociální pracovníci… Já jdu na autobus a ona z autobusu „Kampak?“ Já říkám: „Na polikliniku, k očaři na 10.40“. „Tak mi pak zavolejte, kdy k vám mám přijít.“ A já říkám: „Já vám nezavolám, já nemám za co.“ Říkám, že vydřiduchovi jsem zaplatila 600 rublů, koupila jsem si Cerebrolizin za 55 a to je všechno. Zbylo mi 150 rublů na celý měsíc. A napsala mi ještě vitamíny, a ty kolik stojí, 63 rublů stojá vitamíny. A já říkám doktorce, že teď jsem si píchala vitamíny… A kolik je vám let?
SOUSEDKA: Třicet čtyři.
BABKA: Jejda, jaká já jsem byla ve vašem věku pěkná…
Cedule Technická pauza je vyměněna za přívětivý obličej Lékárnice.
LÉKÁRNICE: Můžete postupně ke mně.
BABKA: Já potřebuju náplast, obyčejnou.
LÉKÁRNICE: Náplasti jsou tady, podívejte se.

BABKA: Já nic nevidím.
LÉKÁRNICE: Tady je obyčejná, 10 kusů.
BABKA: Chci obyčejnou.
LÉKÁRNICE: *(natáhne se pro ně)* 1 rubl, 30 kopějek.
BABKA: Je antibakteriální?
LÉKÁRNICE: Všechny jsou antibakteriální.
BABKA: Tak si vezmu antibakteriální. A kolik jich tu je?
LÉKÁRNICE: Deset, už jsem vám to říkala.
BABKA: A jak jsou velké?
LÉKÁRNICE: *(dívá se na balení)* 2,5 cm na 7,5 cm.
BABKA: *(přemýšlí)* 2, 5 na 7, 5... To by mělo být dobrý, já si je vezmu.
LÉKÁRNICE: Chcete průhledné nebo tělové?
BABKA: Obyčejné, antibakteriální.
LÉKÁRNICE: Všechny jsou antibakteriální.
BABKA: Tak mi dejte ty průhledné. *(Lékárnice jde k pokladně, Babka za ní)* Vám mám dát kartu?
LÉKÁRNICE: Ano, mě.
BABKA: A jakou? Tuhle? *(otevře peněženku, ukáže Lékárnici všechny karty)*
LÉKÁRNICE: Ne, tahle je ze státní lékárny.
BABKA: A jakou teda...
LÉKÁRNICE: Tady vykukuje, ta modrá.
BABKA: Tak tuhle?
LÉKÁRNICE: Ano. *(Babka ji prosune okýnkem ve skle)* Položte ji nahoru.
BABKA: Jejda, kam to dávám.
LÉKÁRNICE: Je to všechno?
BABKA: A máte vatu?
Sousedce zazvoní telefon, volá Manžel. S úlevou rychle vyběhne ven.

SOUSEDKA: Haló!
MANŽEL: Ahoj , hele máme takovou tu... *(Sousedka se nečekaně rozpláče)* Ty brečíš? Stalo se něco? Jsi v pořádku? Haló...
SOUSEDKA: Ne, ne, všechno je dobrý.
MANŽEL: A co teda...?
SOUSEDKA: Prostě jsem měla den blbec. *(Potichu natahuje)* Já jsem tak ráda, že slyším tvůj hlas!
MANŽEL: Nejsi nemocná? Cítíš se špatně? Nemám ti zavolat záchranku?
SOUSEDKA: *(ihned přestane brečet)* Prosim tě jakou záchranku, říkám ti, že jsem ráda, že slyším tvůj hlas!
MANŽEL: Děje se něco?
SOUSEDKA: Ale nic se neděje!
MANŽEL: A kde jsi? Ty nejsi doma?
SOUSEDKA: Jsem v lékárně.
MANŽEL: Můžeš mi teda říct, co se stalo?!
SOUSEDKA: Nic hroznýho, prostě jsem se praštila do hlavy, tak jsem si šla pro peroxid.
MANŽEL: A kam ses praštila? Určitě je to dobrý?
SOUSEDKA: Jo, všechno je dobrý.
MANŽEL: No řekni si. *(pauza)* Když tak volej. Jo?
SOUSEDKA: Jo, jasně.
MANŽEL: Tak zatím.
SOUSEDKA: Zatím. Počkej, zavolej mi u- *(v telefonu je slyšet tóny)* ber.
Sousedka si sedne na schody vedle lékárny a začne hlasitě vzlykat, tečou jí slzy a nudle z nosu. Postupně se uklidní, hledá v kabelce kapesníčky, najde jenom vlhčené na čistění pleti. Z boku se na ni dívá asi šestileté dítě.

DÍTĚ: Proč neexistujou malí holubi? *(Sousedka mlčí)* Proč neexistujou malí holubi?
SOUSEDKA: *(popotáhne nosem)* Proč neexistujou?
DÍTĚ: Kde jsou malý holoubátka?
SOUSEDKA: Já nevím.
DÍTĚ: *(pochybovačně)* Vždyť jsi dospělá. Dospělí to jsou ti, co všechno vědí.
SOUSEDKA: Dospělí jsou ti, komu je víc jak osmnáct.
DÍTĚ: Ty jsou starý. *(Sousedka mlčí)* Učila ses dobře?
SOUSEDKA: Samozřejmě. Musíš se učit dobře, aby ses dostal na vysokou školu, našel si dobrou práci a vydělával peníze.
DÍTĚ: Tak proč jsi tak chudá?
SOUSEDKA: Já... *(utichne)*
DÍTĚ: A čaj Lipton byl vždycky bez konzervantů? *(Sousedka mlčí)* A proč kluci nenosí sukně? *(Sousedka mlčí)* A proč se nás hmyz bojí? *(Sousedka mlčí)* Existuje Bůh? *(Sousedka mlčí)* Je pravda, že kočky vidí černobíle?
SOUSEDKA: *(s určitou úlevou)* Jo.
DÍTĚ: A psi?
SOUSEDKA: Nevím.
DÍTĚ: Ty nemáš ráda psy?
SOUSEDKA: *(nasupeně)* Já mám ráda psy!
DÍTĚ: Kdy máš něco ráda, tak o tom všechno víš. *(čím dál víc zapáleně)* Já vím všechno o míčích. Jsou kulatý, mívají hladký povrch, nebo mají vystouplý vzory, můžou být velký nebo úplně malý, jsou barevný, pruhovaný, kytičkovaný. O míčích vím všechno! Odpovím ti na každou otázku o míčích! Když se mě zeptáš na jakoukoliv otázku o míčích, tak ti na ni odpovím!
SOUSEDKA: Proč jsou míče gumový?

Dítě zadumaně přemýšlí a nohou přehrabuje písek. Potom sklesle odejde. Sousedce znovu zvoní telefon.
SOUSEDKA: Ano?
MANŽEL: Hele, fakt je všechno v pohodě?
SOUSEDKA: Zavolej mi uber. Nemám na telefonu peníze.
MANŽEL: A proč sis nedobila kredit přes bankomat?
SOUSEDKA: Prosím tě, můžeš mi prostě zavolat uber. Nebo je to problém?
MANŽEL: A kde jsi? Řekni mi adresu.
SOUSEDKA: *(rozhlédne se)* Podívám se... Uliční 8a.
MANŽEL: Hned ti ho zavolám. Počkej tam.
SOUSEDKA: Kam bych asi šla.
MANŽEL: Určitě jsi v pohodě?
SOUSEDKA: Prostě mi jen zavolej taxíka. Prosím! Rychle!
MANŽEL: Dobře. *(zavěsí)*
Sousedka ztěžka dosedne na schody. Manžel jí pošle sms: „Černý Opel Astra, 7 minut.“ Za těch nekonečných sedm minut se se Sousedkou nic zvláštního neděje a když přijede taxík, smířeně se zvedne a nasedne do něj.
TAXIKÁŘ: *(brebentí)* Zdravím, dobrý den!
SOUSEDKA: *(sedne si dozadu)* Ten teda byl dobrej!
TAXIKÁŘ: No těžko bude dobrý, když se na něj nenaladíte. *(moudře)* Musíte myslet pozitivně, pak bude všechno dobrý. Co vám kdo udělal?
SOUSEDKA: Život mi něco udělal. Soustřeďte se na cestu.
TAXIKÁŘ: Já se soustředím! A co se týče života, my sami za něj neseme odpovědnost, je jen na nás, jak dobře žijeme, jak je nám v naší zemi, v našem státě, i když spoustě lidem to po sovětský epoše moc nedochází. Pro ně je státní moc takovej jejich nedosažitelnej bůh, kterej nedej bůh si zase na někoho došlápne. Sedí si

někde tam nahoře a radši ho nechat bejt. Víte, co se říká: „národ má takovou vládu, jakou si zaslouží."

SOUSEDKA: Takže mizerná není jen naše země, ale i náš národ.

TAXIKÁŘ: To přeháníte. Máme dobrou zemi. *(pauza)* Máme svý věci, ale nejsme Rusko. Zatím. Ale v podstatě mezi náma a vstupem do Ruska stojí jenom náš prezident. Celá tahle republika je jako jeden, slavnostně odejde, jakmile zhebne. A všichni úředníci hned zvolají: „Vladimíre Vladimírovičí! Muck!" Tam není nikdo z nich normální, on si je všechny posichroval. Takže je jen jeden jediný a pod ním stádo božích hovádek. A je klidně možný, že brzo chcípne. Proto se furt tak bojí: vyměnil teď šéfa ochranky, všechny je vyměnil. Situace je na hraně. Já bych na jeho místě radši ani nespal. Ten se musí třást jak osika. Protože už se vyčerpal. A jakmile bude po něm, tak Rusové nám sem nasadí někoho ze svý kohorty idiotů, kohokoliv. A udělají volby... a všichni budou hlasovat jako jeden, a nazdárek. Za rok za dva budeme mít novou vlajku, erb, zavedou ruskej rubl. Nejvtipnější na tom je, že pro republiku je to asi ta nejlepší varianta. Protože každá jiná varianta je prostě kravina. A to ještě jestli si vezmou do hlavy postřílet se s Amíkama. Protože teď jsou hrozně zažraný do války: „Máme pušky a bodáky, zahrajem si na vojáky." Úplně beze srandy střílej z minometů na domy a nejsou schopní se dohodnout, kdo z nich to byl. Je to šaškárna, to snad nemůže brát nikdo vážně. Koho by napadlo, že se něco takovýho může dít? Někoho chytl fantas. Tohle není válka, to je klauniáda. Hrajou si na to, jaký to jsou nepřátelé... Kdyť se na to podívejte, Američani

udělali z Volodi Putina bůhvíco... Aniž by proto Putin hnul prstem! Za dva roky udělali z Bolka a Lolka nejstrašnější zemi, která ohrožuje všechny na světě. A jak jim to vyšlo! Když to člověk nezačne zkoumat zblízka, vypadá to všechno hrozně nepochopitelně , ale vlastně to vymysleli moc dobře: lidi jsou vyděšení z toho, co vidí, vůbec jim nedocvakává, co se děje. Protože Rusko je naprosto proamerická země, a jenom tak jako na oko hraje, že je s Amerikou na nože. Že jsou to nepřátelé... Jaký asi my jsme nepřátelé? Voloďa je americkej prezident. A ničí Evropu! A když budou chtít, klidně z nás udělají takovou menší Palestinu se střílečkou: třeba Bělorusko proti Polsku! To by byla dobrá kombinace! To by se mohlo dobře rozpálit. Skvělý! A Rusové budou zachraňovat svý bratry, kterým oblbují hlavu a podsouvají jim nějakej divnej jazyk. protože to jsou přece naši ruští bratři. A Západ na sebe nedá čekat, taky přispěchá na pomoc. Proto si myslím, že žijeme v totálně zamotaný době. A bylo by fajn, kdyby se to postupně začalo rozmotávat...

SOUSEDKA: Kdybyste se spíš soustředil na cestu a nedumal o Rusku...

TAXIKÁŘ: O Rusku, bez Ruska... Pro Rusko, proti Rusku. To je ze stejnýho pytle jako „pro Krym, proti Krymu". Kdo má zájem, aby se střílelo? Víte, když jsme volali svým blízkým na Donbas, když to všechno začalo v 2014, tak jsme tam volali — spoustu našich kámošů, co jsme spolu sloužili, bylo z Donbasu. Z Kramatorska, Makejevky, ze samotnýho Doněcku — spoustu jich bylo odsud. Volali jsme jim, našim arménským kámošům: „Kdo to tam u vás střílí?", „co to tam

máte za jednotky?“, co se to tam děje? A nikdo z nich nikam nevstoupil. A my jsme se toho účastnili. Myslím jako, že každej, kdo uměl střílet, tak mohl narukovat jako dobrovolník. „A kdo to tam u vás střílí?“ A oni: „To nikdo neví, kdo tady střílí.“ A co je to za lidi v těch jednotkách?“, „To nikdo neví“. „A co ty?“, Co myslíš že já, myslíš, že jsem blbec?“

SOUSEDKA: A vy nejste blbec?

TAXIKÁŘ: Co? No kterej normální člověk veme automat a půjde střílet…

SOUSEDKA: *(zmocňuje se jí rozhořčení)* Vy nejste blbec? Co je to za monolog?! Vy jste na nějakým vystoupení? Neměli by vám ještě třeba postavit tribunu? Proč začne taxikář zničehonic vykládat něco o stereotypní geopolitice, amerika — rusko, zase ten zkurvenej putin…

TAXIKÁŘ: Tak v životě…

SOUSEDKA: Moje trpělivost je u konce! Já nejsem zlá, ani nejsem egoistka, ale tohle všechno tak vysává energii! Zastavte mi u tý závory.

TAXIKÁŘ: Já vás hodím až ke vchodu…

SOUSEDKA: Zastavte mi tady!

TAXIKÁŘ: Prosím.

SOUSEDKA: Prosím.

TAXIKÁŘ: Já jsem myslel, jako že prosím, jak je libo. Zastavuju.

SOUSEDKA: Díky, nashle.

TAXIKÁŘ: Hezkej den! Jé, já vlastně zapomněl *(usměje se)*

Sousedka vystoupí z taxíku a jako ve snu dojde ke vchodu domu. Rovné upravené schůdky, stále stejné vstupní dveře, veselé vyzvánění zvonku, čistě uklizená společná chodba,

výtah, který je pravidelně mimo provoz. Vyjede do patra, vystoupí z výtahu. Do očí jí padne jasně žlutá barva zvýrazňovače, kterým je na listu papíru A4 obtáhnuto oznámení zasunuté ve foliových deskách přilepených na zeď.

JEVGENIJA JEVGENĚVNA: *(která je autorkou oznámení)*

Vážení sousedé, končí funkční období představenstva našeho Společenství vlastníků jednotek. Volba nových členů představenstva, kontrolní komise a některých dalších zplnomocněných nájemníků je naplánována na červen (předpokládáme, že proběhne Valná hromada). Buďte aktivní, navrhujte svou kandidaturu ve správě našeho domu, abyste pomohli vytvořit co nejpohodlnější podmínky pro náš společný život. Pokud by představenstvo nebylo zvoleno, jeho další činnost bude ukončena, což s sebou ponese všechny související důsledky. Dále Vás žádám o nominaci Vaší kandidatury na funkci Zplnomocněného našeho patra. Bohužel, vzhledem k rozdílnosti názorů na náplň této funkce a vzhledem k některým rozhodnutím, která nepovažuji za spravedlivá, rozhodla jsem se z této funkce odstoupit.

Sousedce zavibruje telefon, na který jí došla zpráva: „Na váš účet bylo připsáno 10.00 rublů. … Děkujeme vám.“ Sousedka si na mobilu zapne internet a otevře si neveřejné stránky SVJ.

ILJA ILJEV: *(2 h)*

Dobrý den! Vzhledem k nízké aktivitě obyvatel, potvrzené v osobních rozhovorech i prostřednictvím předběžného průzkumu na FB, se valná hromada přesouvá na chladnější období roku.

To se mi líbí — Komentář

JULJA JULJEVA: *(2 h)*

Vážení sousedé :) Nemáte někdo přebytečné sazenice petúnií, muškátů, lobélií, ageratumy a dalších květin pro výsadbu do truhlíků ke vchodu do našeho domu. Děkuji!

To se mi líbí — Komentář

INNA INNOVA: (1 h)

Lidi, jestli má někdo zájem o kolo, ráda ho posunu dál. Ať vám slouží!

To se mi líbí — Komentář

ILJA ILJEV: (48 min.)

Milí sousedi! Nemáte někdo náhodou ve skříni kostým trpaslíka pro kluka 4 až 5 let? Budeme vám moc vděční, když nám ho zapůjčíte na besídku v mateřské školce. Díky!

To se mi líbí — Komentář

TATJANA TATJANOVA: Myslím, že ho máme, večer se podívám.

To se mi líbí — Komentář

ILJA ILJEV: :) Budu vám zavázán!!!

To se mi líbí — Odpovědět — 1 h

ALEXANDR ALEXANDROV: *(1 min.)*

U dveří před vchodem leží ohromnej pes. Ovčák. Nechci vyvolávat paniku, ale my osobně jsme šli dolů po schodech.

To se mi líbí — Komentář

Sousedka vypne telefon, dá si ho zpátky do kabelky. Přivolá si výtah a sjede do přízemí. Zmáčkne bzučák, aby si otevřela

dveře — bzučák bez přestání bzučí — strčí do dveří. Před ní leží velký pes: pes se otočí a vyplazuje na Sousedku jazyk.

SOUSEDKA: *(Psovi)* Hafane. Odejdi. Jdi pryč. Jdi. Mazej! Běž pryč! Běž! Proč tady ležíš? Jdi! Hni se! Vystřel! Jdi pryč! No tak! Hafane! Jak ti říkají… Lessi, běž pryč. Rexi! Jacku! Chappi! Jak se jmenuješ? Trumpe! To je šílenství, tohle. Proč tady ležíš, tady nemůžeš ležet, proč sis vybral zrovna tohle místo? Proč si nelehneš někam jinam? Proč si nelehneš před nějakej jinej dům?! Ležíš přímo před vchodem, rozumíš? Tak běž už! Tohle není tvoje místo! *(zprudka vydechne, sedne si vedle psa)* Pejsku. Kvůli tobě nemůžou lidi vycházet z domu, všem tady překážíš, prosím tě, najdi si jiný místo. Lehni si támhle na trávu, podívej jaká je hebká, zelená, proč ležíš tady na betonu. Nebo teda na dlažbě… Je to studený, nastydneš se. Ty čekáš na paničku? Zase tě ta mrcha tady nechala? Nebo tě tu nechala už navždy? Vyhodila tě a ty ses vrátil? Vyhodila tě na ulici? Co je tohle za lidi — to nejsou lidi! Ale ty nejsi takovej. Nebo taková! Běž, najdi si jiný páníčky, hodný! V rodinným domku. Tak běž, běž už! Chappi, běž už! *(chytne ho za obojek, táhne ho)* Mazej pryč! Všem se uleví, když odejdeš! *(pustí se obojku a upadne na zem)* Nikdo tě tady nechce! Akorát tady všem překážíš. A tvoje panička je svině a ty jsi nevychovaný psisko a všichni jste tady svině a kreténi. Kreténi…

JINÁ SOUSEDKA: Budete ještě dlouho mluvit? *(Sousedka zvedne oči. Před ní na schodech ke vchodu stojí jiná sousedka)* Potřebovala bych projít. Překážíte. *(Sousedka se otočí a dívá se na psa. Pes se dívá na Sousedku)* Sedíte v cestě, nikdo nemůže projít.

SOUSEDKA: *(jiné sousedce)* A vy jste kdo?
JINÁ SOUSEDKA: Zřejmě vaše sousedka. *(Sousedka se dívá na ženu, potom rychle vstane a ustoupí cestu. Jiná sousedka zajde do dveří, přidrží dveře)* Vy nejdete?
SOUSEDKA: A co pes?
JINÁ SOUSEDKA: Je váš?
SOUSEDKA: Ne.
JINÁ SOUSEDKA: Tak v čem je problém? *(Sousedka mlčí)* Vy jste z jakého patra?
SOUSEDKA: Z pátého.
JINÁ SOUSEDKA: Tak to bydlíte vedle mě. Okna na les nebo na vesnici?
SOUSEDKA: Na vesnici.
JINÁ SOUSEDKA: Já na vás už dlouho chci zaklepat.
SOUSEDKA: Proč?
JINÁ SOUSEDKA: No abysme se seznámily, jsme přece sousedky, sousedi by se měli znát, bydlíme přece vedle sebe. Tak to uděláme teď?
SOUSEDKA: Co?
JINÁ SOUSEDKA: No že bysme k vám zašly.
SOUSEDKA: Ale já jsem teď na odchodu…
JINÁ SOUSEDKA: Tak třeba kolem oběda? Třeba ve dvě?
SOUSEDKA: To ještě nebudu doma.
JINÁ SOUSEDKA: Tak ve tři?
SOUSEDKA: Nebudu doma.
JINÁ SOUSEDKA: No a kdy budete doma? Večer? Třeba kolem sedmý?
SOUSEDKA: Nevím, přesně nevím.
JINÁ SOUSEDKA: No já vás večer vždycky slyším, jak chodíte po bytě.
SOUSEDKA: A o co prosím vás přesně jde?

JINÁ SOUSEDKA: Víte, já bych přece jenom radši zašla k vám…
SOUSEDKA: Řekněte mi, o co jde.
JINÁ SOUSEDKA: Já to tady nechci řešit přede všema…
SOUSEDKA: Vždyť tady nikdo není, tak o co jde?
JINÁ SOUSEDKA: No já bych radši…
SOUSEDKA: Tak už to prosím vás řekněte!
JINÁ SOUSEDKA: *(tvrdě)* My kvůli vám nejsme v klidu! Skřípe vám židle.
SOUSEDKA: *(pauza)* Židle?
JINÁ SOUSEDKA: Jo, ŽIDLE! Furt.
SOUSEDKA: Židle?
JINÁ SOUSEDKA: Skřípe. A já mám malý dítě.
SOUSEDKA: Promiňte.
JINÁ SOUSEDKA: Furt skřípe. Furt.
SOUSEDKA: Já si to ohlídám.
JINÁ SOUSEDKA: *(pauza)* Díky.
SOUSEDKA: Promiňte.
JINÁ SOUSEDKA: Na shledanou.
SOUSEDKA: Na shledanou.
JINÁ SOUSEDKA: Ráda jsem vás poznala.
SOUSEDKA: Já vás taky. Na shledanou.
JINÁ SOUSEDKA: Na shledanou.
Jiná sousedka odejde, zavře za sebou dveře. Pes na rozdíl od zkoprnělé Sousedky dýchá nahlas a radostně. Z nitra domu je slyšet vrtačku. Z horního patra se urve okenní rám a padá na chodník, o asfalt se roztříští sklo a všude je spousta střepů. Pes štěká. Sousedka křičí. Na slunci se leskne kovová cedule Šťastný dům. A bude se lesknout navždy.

Marija Beľkovič *(1991) ukončila štúdium tvorivého písania a v rokoch 2014—2019 pôsobila ako herečka, asistentka réžia a dramatička v Bieloruskom Slobodnom divadle. Pre toto divadlo pripravila tri divadelné adaptácie: knihy nórskej psychologičky Arnhild Lauveng* Zajtra som vždy levom *(2016), knihy bieloruského spisovateľa a novinára Emitera Bartosika* Быў у пана верабейка гаварушчы… *(2017), knihy bieloruského spisovateľa Alherda Bachareviča* Psy Európy *(2020). Jej hra* Blahobyt, *ktorá je súčasťou nášho výberu, bola uvedené v Slobodnom divadle (2018) a bola medzi finalistami niekoľkých dramatických súťaží (Ľubimovka 2019, WriteBox 2019, Súťaž novej drámy „Remarka“). Text je univerzálne pochopiteľný, v istom zmysle reflektuje novodobý konzumný život a deformovaný spôsob medziľudskej komunikácie postavený na postkomunistickej realite, ktorá je pochopiteľná v našich reáliách. Autorka o hre píše: „Tragikomédia sa môže odohrať aj na ceste z domu do bankomatu, ak nemáte svoj deň a opäť ste sa stretli s mníškou, policajtmi, dirigentom, celebritou a dokonca s doterným dieťaťom, ktoré sa pýta „kde sú holubätká?!“ Konflikt v paneláku, vďaka ktorému sa život hlavnej postavy obrátil naruby, vedie k jedinému — v záujme pohody musíte napraviť nie situáciu, ale svoj postoj k nej.*